

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 19. SZÁM, 2009. MÁJ. 10.

Kedves Testvéreim!

Thesszalonikában egy létszámát tekintve nem túl jelentős keresztyén közösség létezett Pál korában. Tagjai nagyrészt pogányok közül kerültek ki, akik számára a megtérés nagy változást hozott mindenféle értelemben: az evangélium elfogadásával Isten gyermekeivé váltak, a környezetük azonban nem fogadta el őket – sem mint közösséget, sem pedig mint egyéneket. Ezt pedig valószínűleg

figyelmét a gyülekezet belső életére. „*Mindenkor örüljetek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.*”

Az az öröm, amiről a Biblia ír, abból származik, hogy az ember meg van gyökerezve Krisztusban. Nem egy állandó jókedvről, nem egy természetes állapotról ír itt az apostol, hanem arról, hogy az öröm, a szüntelen öröm a Szentlélek ajándéka. Mit jelent tehát „örülni”?

Mindenkor örüljetek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.

1Thessz 5,16-18

gazdaságilag és társadalmilag is megéreztek velük. Pál a levélben többször ír megpróbáltatásokról és nehézségekről, és próbálja vigasztalni a nemrég alakult gyülekezetet, próbál támpontokat adni ahhoz, hogy a Krisztus világosságát megtapasztalt ember hogyan álljon a sötétséghez. Mert a hívők viselkedésük által is bizonyágtévők. Tudják, hogy a hitetlennek, amikor szemtől szembe kerül a halállal, nincs reménysege, mert hiányzik az életéből a nappali fényesség (1Thessz 5,6), a hit világosságában való megismerés, hiányzik az öröm és a reménység.

Így irányítja Pál apostol a levél záró részében a thesszalonikai gyülekezet

A legfőbb örömforrás mind az Ószövetségben, mind az Újszövetségben a szabadulás: Isten Szabadító, és ennek a Szabadító Istennek vagyunk mi a népe. Ez hangzik el a Sínai-hegyi szövetségekötés alapokmányának, a Tízparancsoltnak a legelején evangéliumként: „*Én, az Úr, vagyok a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából.*” (2Móz 20,2) Ezért van okod az öröme és a hálára.

Az üdvtörténet legkiemelkedőbb eseményei is mind az örömről és a szabadulásról beszélnek. Karácsonykor ezt mondja a pásztoroknak az angyal: „*Ne féljetek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely minden nép öröme lesz:*

Üdvözítő, született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Lk 2,10-11) Húsvétkor ezt mondja az Úr angyala magdalai Máriának és a másik Máriának Jézus sírjánál: „Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta.(...) És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és elöttetek megy Galileába.” (Mt 5b-7) Pünkösdkor pedig kitöltetett Isten népére Isten áldott Szentlelke, Aki megvilágosít, Aki által áldás van az Istennel való találkozásunkon, beszélgetésünkön, és Aki táplálja bennünk ezt az örömet, a megváltás örömét folyamatosan. Ez az öröm segít abban, hogy a legnehezebb helyzetekben is észre tudjuk venni Isten gondoskodását még a legkisebb dolgokban is. Nemrég újra sugározta az MTV a beszélgetést Dr. Olafsson Károly Placid, bencés rendi szerzetessel, aki tíz évet töltött el az orosz Gulágon 1946 után – talán a Testvérek is látták. Ez a bencés rendi szerzetes a hite által olyan könnyedséggel tudott beszélni a legrettegetesebb dolgokról is, ahogyan hitetlen ember soha nem tudna. Itt most nincs lehetőség arra, hogy az egész beszélgetést összefoglaljam, de legalább egy részletet hadd idézzek a beszélgetésből. Mivel egyedül volt reverendában az egész börtönben, a szovjetek kihívták a cellájából folyosót mosni és WC-t pucolni. Amikor vízért ment, el kellett hogy kísérje egy katona. A katona unatkozott, elkezdett fütyörészni és énekelni. A szerzetes követte a példáját. Elkezdte magyarázótával szórakoztatni a társait.

Aztán – innentől már őt magát idézem – „pár nap múlva megint oldalba bökött a Szentlelke, és akkor, amikor a folyosón az a részén, ahol hat cella volt – azok voltak a halál-kamrák, ahol akkoriban 32 ember várta a kivégzését –, ott azt énekeltem el, hogy aki a szentgyónását el akarja végezni, bánja meg a bűneit, én innen megadom a föloldozást. Ilyen körülmények között a bűnök bevallásáról szó sem lehet, nyugodtan megadhattam a föloldozást. Akkor még latinul volt, és így szólt: *Ego te absolvo a peccatis tuis – Én téged föloldozlak a bűneidtől.* Ezt a „Nincs cserepes tanyám” kezdetű magyar nóta dallamára énekeltem. Csak fújtam, fújtam ezt, és közben takarítottam. Olyan tiszta volt ott a folyosó, hogy csuda.” Aztán az egyik mosakodás alkalmával odament hozzá egy Hatvan környékéről származó fiatalember: „Te énekelteél ott a folyosón?” Mondom: „Én!” Azt mondja: „Te azt el nem tudod képzelni, hogy annak milyen hatása volt a halál-kamrában. Én halálra voltam ítélve, tegnapelőtt kaptam kegyelmet, de tudod a halálos ítéletet mindenki más-képp éli meg. Van, aki depresszióba esik, van, aki mindenre kirobban. De amikor meghallottuk az énekedet, akkor elkezdtünk suttozni, hogy érdekes ez az Isten. Ide küldött nekünk egy katolikus papot, hogy amikor nem tudunk megbékélni a helyzetünkkel, nem tudunk megbékélni saját magunkkal se, akkor legalább az Istennel béküljünk meg. A légtér változott meg ott a halál-kamrában.”” Amit még szerintem nagyon érdemes ettől a szerzetestől megtanulni, az a túlélés négy alapszabálya: „A szenvedést

nem szabad dramatizálni, az élet apró örömeit észre kell venni és meg kell örvendezni, nem szabad azt mondani, hogy én vagyok a világ legkiválóbb embere, mert a másik is lehet kiváló, de az adott helyzetben kell nemesebbnek lennem, mint a környezetem. És a negyedik: tudnom kell azt, hogy az Úristen is akarja, hogy túléljem a mostani nehézségemet, a mostani szenvedésemet. Ha belékapaszkodok, akkor jobban, könnyebben megy.”

Számomra ez a szerzetes élő példa arra, hogy mit jelent az, ha valakit Isten Szentlelke életre kelt, és ebbe az örömben a legnehezebb helyzetben is bele tud kapaszkodni, sőt át tudja adni másoknak is. És most hadd kérdezzem meg Testvéreim, hogy bennünk megvan-e az evangélium, az örömhír öröme? Vagy milyen örömünk van? Mit árul el a mi arcunk? Ravasz László mondta egyszer: „*Mondd meg nekem, mi okoz neked örömet, és én megmondom, ki vagy.*” Valóban sokat árul el az emberről az, hogy miről és Kiről szól az öröme. A Biblia szerint az az öröm, amelyből kihagyjuk Istent, nem igazi öröm. Boldog ember az, aki megtapasztalta a bűnbocsánat örömét, mert ez szabadulás, felszabadulás, ujjongás. És ezzel együtt jár, ami aztán igazi örömet ad, az Isten békessége, amely minden értelmet meghalad, és állandósulhat az örömünk.

Mai Igénk másik része az imádkozásról és a szüntelen hálaadásról szól. Talán furcsa, de azt lehet mondani, hogy az emberek többsége szokott imádkozni. Lehet, hogy egyébként nem járnak templomba, bár nem tagadják Isten létét,

de különösebben nem is hisznek benne. Mégis, időnként őszinte szívvel felsőhajtanak, hogy „*Istenem, segíts meg!*” – És ez már imádság. Pál is arra biztat minket, hogy szüntelenül imádkozzunk, hogy Isten elé vigyük a gondolataikat, az örömeinket, a szomorúságainkat, a kérdéseinket. Arra biztat, hogy legyünk állandó párbeszédben Istennel, vagyis imádkozzunk minden élethelyzetben. Nem az számít mennyei Atyánk előtt, hogy adottak-e a külső körülmények az imádkozáshoz, nem is attól szól egy ima, hogy mennyire szépen fogalmazom meg, hanem az a fontos, mennyire tudok őszinte lenni, amikor megszólítom Istent. Hogy rábízom-e a helyzetemben való útmutatást, elfogadom-e a segítséget, és hálát tudok-e adni Isten vezetéséért akkor is, amikor nem úgy alakulnak a dolgok, ahogy szeretném vagy várnám. Aki örülni tud, az nem feledkezik el, nem szabad elfeledkeznie a hálaadásról, hanem önként mindenért hálát tud adni. Olykor a szenvedésért, a betegségért is, mert ezek próbatételek, amelyekkel Isten meg akar tisztítani bennünket. „*Ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.*” – mondja az Ige. Isten akarata az Testvérem, hogy örülj, hogy imádkozz, hogy hálát adj a te javadra, és azon túl mások javára is. Legyen áldott a mi Urunk, Aki örömet ad. Napról napra adja meg azt a kegyelmet, hogy el tudjuk fogadni Tőle az örömet, kifejezésre tudjuk juttatni, és tudjunk szüntelenül a mi Urunkban örvendezni.

Ámen!

(Elhangzott 2009. május 3-án)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnájában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (*korus@refnet.cz*)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– **Majláth Dakos Denisza vállalta el a gyermekmegőrző/vasárnapi iskola kapcsolattartói szerepét.** Az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal a szülők a fennebb felüntetett telefonszámon neki jelezhetik, hogy igénybevennék a Cseh testvérek egyház által rendelkezésünkre bocsátott 1. emeleti klubhelyiséget. Mivel írószerek, játékok egyelőre nincsenek a helyiségben, ezeket átmenetileg minden

család maga kell biztosítsa. **Kérjük a gyülekezet tagjait, kisgyermekes ismerőseik közt minél tágabb körben terjesszék a gyermekmegőrző/vasárnapi iskola működtetésével kapcsolatban összeállított tájékoztatót és kérdőívet,** hogy az egyre szervezettebb formában működhessen.

– **Egyházunk püspöke, Ft. Fazekas László május 16-án (szombaton) készül találkozni gyülekezetünk presbitériumával.** A presbiterek és felelős gyülekezeti tagok részvétele a megbeszélésen nagyon fontos.

– Gyülekezetünk kórusa, a **Mille Do(re) mi énekelni szerető prágai magyarokat keres.** A kórusnak **új tervei vannak, szeretne olyan repertoárt összeállítani,** amellyel nyitottabbá válhat a prágai magyarság felé és növekedhet úgy létszámban mint minőségben – ehhez minden segítséget, tippet, ötletet, támogatást, felelősségteljes hozzáállást szívesen fogad!

BÖLCSESSÉG

„Isten tehát lefelé néz. Felfelé nem nézhet, mert felette senki sincs. Oldalt se nézhet, mert senki sincs vele egyenlő. Csak lefelé nézhet. Így hát minél mélyebben, minél parányibb vagy, Isten szeme annál tisztábban lát.” *Luther Márton)*

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP